

[Christmas Møller.]

Venstre ønskede, men Venstre vilde ikke give det konservative Parti 4 Valgmænd til vor Kandidat. Det er det, der foreligger rent objektivt og enkelt. Vi har aldrig blandet os i, hvem det enkelte Parti skulde vælge til Landstingsmand. Jeg har ikke det fjerneste imod at diskutere dette med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, for der er ingen, der overhovedet kan være i Tvivl om, at det var Venstre og Partiet Venstres Formand, som i meget høj Grad vilde paatvinge Det konservative Folkeparti sin Vilje, med Hensyn til hvem der skulde vælges. Hvis det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke tror mig, kan han gaa over paa den anden Side af Gangen og spørge Partiet Venstres Formand i Landstinget.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning, og saa henstiller jeg, at man standser de korte Bemærkninger i denne Omgang.

Boeck-Hansen: Da det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen er valgt i det samme Amt som jeg, og da jeg vel nok er den, der har talt ved de fleste Møder fra konservativ Side, vil jeg gerne sige, at jeg understregede, at Folketingsvalget var et Bekræftelsesvalg, men intet mere end et Bekræftelsesvalg af Grundloven, derimod var Folkeafstemningen et afgørende Valg. Dette kan ikke disputeres, og dette har jeg sagt Gang paa Gang i Randers Amt. Jeg tror ikke, der er noget at sige til det, for saadan er det nu.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en ganske kort Bemærkning, og saa maa det være Slut med de korte Bemærkninger i denne Omgang.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen kan ikke komme udenom, at alle Stemmerne fra dem, der var Grundlovsmodstandere, og fra dem, der hverken var Grundlovstilhængere eller Grundlovsmodstandere, gik til det ærede Medlem, som var Grundlovstilhænger, ud fra den Forudsætning, at denne Gang stemte man ikke om Grundloven, det kom senere. Det var det, Det konservative Folkepartis Ordfører sagde her under Valglovsbehandlingen: Dér og kun dér, ved Folkeafstemningen, det er det eneste Sted! Det var hans Udtalelse paa de Konservatives Vegne, og paa dette Grundlag førte mange

af de konservative Valgkandidater deres Valgkamp, det gælder selvfølgelig baade Landstingsvalg og Folketingsvalg. Efter at man havde gjort dette, saa gik den konservative Partiledelse hen og gjorde, hvad den kunde gøre for at gøre denne Afgørelse netop til et Grundlovsvalg.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser om Bornholm og Aalborg kommer ikke denne Sag ved. Dér handlede de to Partier selvstændigt hver for sig, de fik Stemmer, og de gav noget for det. . . (Christmas Møller: Hvor?). Paa Bornholm! De fik Suppleanter, og vi fik en Landstingsmand. . . (Munterhed) . . . altsaa en, der kom paa Lodtrækning. Skulde det være saa morsomt, at man fortæller sig?

I Roskilde var Forholdet det, at Venstre stillede sine Betingelser. De vilde have nogen Indrømmelse, det vilde de Konservative ikke give. Det har de Lov til, de har Lov til at vælge, hvem de vil; men de maa ogsaa tage Ansvaret for det Valg, de fik, og det var en Socialdemokrat fremfor en konservativ Grundlovsmodstander.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en ganske kort personlig Bemærkning, og saa maa det være Slut.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har uden at kunne vide det fjerneste derom beskyldt det konservative Partis Ledelse, altsaa ogsaa mig, for at gøre, hvad vi kunde for i Roskilde at fremkalde et bestemt personligt Resultat. Jeg beder det ærede Medlem indtegne sig og give en Redegørelse for, hvad det ærede Medlem ved herom. Sandheden er den, at jeg har som Formand for det konservative Parti givet Udtryk for, at jeg raadede til at vælge saa nogenlunde, som det var muligt de samme Valgmænd over hele Landet som i 1936 og 1932. (Formanden ringer). Ja, det er en personlig Bemærkning, som maa være lige saa lang som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens. Jeg har givet dette Raad, og da jeg havde givet dette Raad, saa traadte Valgmændene sammen, og Valgmændene traf deres Beslutning. Derfor er der overhovedet ikke et eneste sandt Ord i, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har sagt her i Dag.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg gør opmærksom paa, at det er Formanden, der bestemmer Tiden for en kort Bemærkning; der kan ikke stilles noget bestemt Krav i denne Henseende.